

Letnia Scena Jazzowa

L A T O M U Z W S Z E L A K I C H

Letnia Scena Jazzowa adresowana do szerokiego odbiorcy ma na celu upowszechnianie muzyki jazzowej poprzez prezentację wartościowych programów i znanych wykonawców. Polegać będzie na organizacji cyklu imprez odbywających się raz w tygodniu w sierpniu 2005 r. (6, 13, 20, 27 sierpnia). Miejszem imprez będzie Klub Jazzowy „U Ojca”. W ramach *Letniej Sceny Jazzowej* odbywać się będą koncerty. Po koncertach planowane są jam sessions. Bliższych informacji udziela:

Klub Jazzowy „U Ojca”, tel. (068) 328 73 37, Zielona Góra, ul. Szafrana 8.

Program Letniej Sceny Jazzowej - sierpień 2005

- 6 sierpnia godz. 20.00 koncert **Piotr Baron featuring Kevin Mahogany** (voc. – USA), Michał Tokaj – fortepian, Jacek Niedziela – kontrabas, Kazimierz Jonkisz – perkusja
- 13 sierpnia godz. 20.00 koncert **Ulice wielkich miast – ballady Agnieszki Osieckiej**, Inga Lewandowska – śpiew, Kuba Stankiewicz – fortepian, Michał Barański – kontrabas, Łukasz Żyta – perkusja
- 20 sierpnia godz. 20.00 koncert **Sax Brothers** Jarosław Wachowiak – saksofon tenorowy, leader, Maciej Kociński – saksofon altowy i sopranowy, Robert „Borys” Błoszyk – saksofon barytonowy, Paweł Pełczyński – saksofon altowy, Katarzyna Strońska – fortepian, Andrzej Święs – kontrabas, Mirosław Kamiński – perkusja
- 27 sierpnia godz. 20.00 koncert **Emil Kowalski playing Benny Goodman** Emil Kowalski – cl., bass cl., Cezary Paciorek – accordion, Dominik Bukowski – vibraphone, Janusz Mackiewicz – bass, Tomasz Sowiński – drums.

O wykonawcach

Kevin Mahogany

Gdy byłem dzieckiem, w moim domu muzyka była równie ważna jak angielski czy matematyka – mówi urodzony w Kansas City Kevin M. – *Tak naprawdę to ocena z lekcji gry na pianie była najważniejsza dla całej rodziny.*

Od 1970 po rozpoczęciu gry na pianie, a później na klarnecie, 12 letni Kevin grał na saksofonie barytonowym. Tęgo samego roku grał już zawodowo w Eddie Baker's „New Breed Orchestra”. W średniej szkole grał w marszowych i koncertowych bandach, orkiestrach i składach koncertowych, kontynuował również zawodowe występy z Eddie Bakerem, ale dopiero w ostatniej klasie szkoły średniej został odkryty jego prawdziwy talent – śpiew.

Gdy Kevin dostał się do Baker University, występował z różnymi instrumentalnymi i wokalnymi składami. Pozwoliło mu też stworzyć tam własny chór. Po zakończeniu Baker, wrócił do domu w Kansas City, gdzie grał z kilkoma zespołami, po czym utworzył dwa własne zespoły – „Mahogany”, łączący współczesny R&B z jazzem oraz „The Apollos” wykonujący R&B lat 60. Obie grupy miały swoją publiczność w Kansas City w latach 80. W tym właśnie czasie Kevin rozwijał swój własny styl nawiązując do Lamberta, Hendricksa i Rossa, Ala Jarreau czy Eddie Jeffersona.

W lutym 1993 debiutancki album Kevina „Double Rainbow” dotarł do sklepów. Te rzadko słyszane ballady, dźwięki bopu i bluesa zostały od razu uznane. Nagrał później jeszcze trzy ciepło przyjęte płyty – „Songs and Moments”, „Sou Got what it takes” i „Pussy Cat Dues” dla niezależnej niemieckiej wytwórni ENJA.

W 1995 Kevin dołączył do Warner Bros i następnego roku wypuścił nazwany jego imieniem album „Ke-

vin Mahogany”. Kolejne trzy lata z WB to płyty: „Another Time, Another Place”, My Romance, i „Portrait of Kevin Mahogany”. Po krótkiej przerwie Kevin powrócił na scenę, w 2002 r. nagrał dla Telarc i wydał „Pride and Joy” w hołdzie dla muzyki okresu świetności Motawn. – *Gdy słuchamy tych artystów, których szanujemy i nazywamy mistrzami jazzu, wiemy, że oni robili to samo – tworzyli muzykę ich młodości. Chcę robić to samo i kontynuować tradycję* – dodaje Kevin.

Ostatnio Kevin Mahogany otworzył własne wydawnictwo „Mahogany Jazz”. Pod tym szyldem wydał już płytę „Kevin Mahogany – Big Band”, a wkrótce (jak zapowiada) powstanie płyta „To: Johnny Hartman”, w hołdzie dla niezwykłego wokalisty lat 1940-70.

Kevin Mahogany jest kwintesencją wokalisty jazzowego. Odnajduje się z powodzeniem w wielu stylach muzycznych – od bebopu poprzez bluesa po swingujący jazz. Newsweek określił go „najlepszym wokalistą swojego pokolenia”, dziennikarz New Yorkera Whitney Balliet napisał: „Jest on jednym z pierwszych prawdziwie utalentowanych męskich wokalistów, którzy ujawnili się przez lata.”

<http://www.kevinmahogany.com/>

Ulice wielkich miast ballady Agnieszki Osieckiej

Ten album jest jedną z najpiękniejszych rodzimych, swingujących produkcji ostatnich lat. To jazzowe interpretacje piosenek z tekstami Agnieszki Osieckiej. Tym samym strona literacka albumu pozostaje poza wszelką krytyką.

Strona muzyczna to dzieło zarówno uznanych twórców naszej sceny (m.in. Seweryna Krajewskiego, Jana „Ptaszyna” Wróblewskiego, Zbigniewa Namysłowskiego), jak i Kuby Stankiewicza, współlidera albumu, pianisty. Nawet najbardziej karkołomne frazy pastelowym głosem zmysłowo wyśpiewuje Inga Lewandowska.

Dość posłuchać utworu „Uroda”, gdzie mamy tylko kontrabas i głos, a mimo to niczego nie brakuje. Piękny utwór, tak jak cała płyta.

Gazeta Wyborcza
21-07-2000

Sax Brothers

Sax Brothers tworzą młodzi jazzmani, absolwenci Poznańskiej Akademii Muzycznej. Zespół powstał w styczniu 2000 r. i jako kwartet swoimi występami uświetniał m.in. imprezy tej rangi, co Międzynarodowy Dzień Muzyki czy koncert z okazji 80-lecia Akademii Muzycznej w Poznaniu. Po udanym i bardzo dobrze przyjętym przez krytykę i środowisko muzyczne koncercie promocyjnym w czerwcu 2000 r. w poznańskim klubie jazzowym Blue Note, zespół rozszerzył skład o sekcję rytmiczną, z którą od tej pory koncertuje.

W październiku 2001 r. zespół zdobył Grand Prix Festiwalu Jazzga w Łodzi, w styczniu 2002 r. zakwalifikował się do finału Festiwalu Bielska Zadymka Jazzowa, w maju 2002 r. – III miejsce w konkursie w kategorii zespołowej na festiwalu Krokus Jazz & Pop Festival w Jeleniej Górze, a w czerwcu 2002 r. – III miejsce na Festiwalu Big Bandów w Nowym Tomyślu. W 2003 r. zespół wydał swoją pierwszą płytę. W październiku 2003 r. Sax Brothers grał jako support przed kwartetem Carli Bley w ramach Ery Jazzu w Poznaniu oraz wystąpił z koncertem w Firminy (Francja) w ramach Jazz Festival de Rive de Gier.

Sax Brothers w swoim repertuarze ma własne aranżacje znanych standardów jazzowych oraz własne kompozycje. W składzie zespołu występują: Jarosław Wachowiak – saksofon tenorowy, leader, Maciej Kociński – saksofon altowy i sopranowy, Robert „Borys” Błoszyk – saksofon barytonowy, Paweł Pełczyński – saksofon altowy, Katarzyna Strońska – fortepian, Andrzej Święs – kontrabas, Mirosław Kamiński – perkusja.

Emil Kowalski playing Benny Goodman

Emil Kowalski – muzyk, aranżer – grający na klarnecie oraz klarnecie basowym. Po ukończeniu Szkoły Muzycz-

nej im. Fryderyka Chopina w Gdańsku rozpoczyna pracę w Filharmonii Gdańskiej, a później w Teatrze Muzycznym w Gdyni. W 1980 r. zakłada zespół jazzu tradycyjnego Seaside Dixieland. Na festiwalu Old Jazz Meeting w Warszawie zespół zdobył wyróżnienie, a Emil Kowalski został uznany za najlepszego instrumentalistę tej imprezy.

Od 1991 r. prowadzi własny kwintet, w którym grali bądź też grają obecnie tacy muzycy, jak Lesław Możdżer, Cezary Paciorek, Jacek Olter, Janusz Mackiewicz, Adam Czerwiński, Wojciech Niedziela, Marcin Jahr, Sławek Jaskulke, Dominik Bukowski, Tomasz Sowiński.

Emil Kowalski podczas swojej 30-letniej działalności artystycznej występował w ponad 30 krajach współpracując z tak znakomitymi muzykami, jak Buddy De Franco, Brad Terry, Eddie Henderson, Phyllis Hyman, Adrian West, Lean Williams, Ed Schuller, Bob Mayer i in.

W 1999 nagrał płytę pt. „Children of Bird” poświęconą Charliemu Parkerowi – bardzo dobrze przyjęta przez jazz fanów i krytykę jazzową. Kolejne jego projekty autorskie to „Kolędy”

(2002 r.) i „Emil Kowalski playing Benny Goodman” (2003 r.). Jest także współautorem pięciu innych albumów jazzowych.

Emil Kowalski od lat uważany jest za najlepszego polskiego klarnciście jazzowego, a w prestiżowej ankiecie czytelników czasopisma „Jazz Forum” od 1999 r. zajmuje pierwsze miejsce.

Klarnet – instrument jakby nie doceniany we współczesnej muzyce jazzowej, za sprawą Emila Kowalskiego i jego Kwintetu oferuje nowe barwy i wartości tej muzyce.

W Zielonej Górze Kwintet E. Kowalskiego zaprezentuje program z jego najnowszej płyty – „Emil Kowalski playing Benny Goodman”. Nowocześnie zaaranżowane utwory z epoki swinga oraz wirtuozeria solistów (Kowalski, Paciorek, Bukowski), podparta solidną sekcją rytmiczną (Mackiewicz, Sowiński), tworzą ciekawe swingowo-be bopowe brzmienie. Zespół wystąpi w składzie: E. Kowalski – cl., bass cl., Cezary Paciorek – accordion, Dominik Bukowski – vibraphone, Janusz Mackiewicz – bass i Tomasz Sowiński – drums.

Jerzy Szymaniuk

Rozwiązanie konkursu Z FIZYKĄ NA TY

6 czerwca został rozstrzygnięty konkurs dla klas gimnazjalnych Z FIZYKĄ NA TY.

Ponieważ żadne z przekazanych przez klasy zdań nie spełniało regulaminowego wymogu cytatu, komisja konkursowa w składzie:

- dr Stefan Jerzyski z Instytutu Fizyki UZ – przewodniczący
- Ewa Sapeńko – Centrum Informacji i Promocji UZ
- Anna Urbańska – Centrum Informacji i Promocji UZ

postanowiła, że weźmie pod uwagę dwie odpowiedzi, w których jedynym błędem było przedstawienie jednego wyrazu w szyku zdania (nie zmieniającego jego sensu). Spośród tych dwóch klas drogą losowania wyłoniono zwycięską klasę, którą została klasa III A z Gimnazjum nr 1 w Żarach. Klasa ta pojechała w nagrodę na jednodniową wycieczkę do Pragi. Natomiast klasa II A z Gimnazjum nr 10 w Zielonej Górze (druga klasa biorąca udział w losowaniu) otrzymała od organizatorów Dni Nauki odtwarzacz DVD ufundowany przez firmę komputerową SEVEN.

A oto prawidłowe rozwiązanie konkursu, które jest cytatem z książki *Albert Einstein, 5 prac, które zmieniły oblicze fizyki*. Cytat, jaki powinni ułożyć gimnazjaliści z 18 słów

i wyrażen publikowanych przez trzy tygodnie w lubuskich mediach.

„Każdy promień światła rozchodzi się w układzie spoczynkowym ze stałą prędkością, niezależnie od tego, czy jest emitowany przez ciało będące w spoczynku czy w ruchu”. Autorem tego twierdzenia jest oczywiście sam Albert Einstein.

Konkurs został zorganizowany przez Uniwersytet Zielonogórski z okazji Dni Nauki, Zielona Góra 2005 i Światowego Roku Fizyki, a w jego przeprowadzeniu pomogły zielonogórskie media. A oto fragmenty listu, jaki otrzymaliśmy od wychowawczynie zwycięskiej klasy:

Przesyłam kilka zdjęć z naszej wygranej wycieczki. Młodzież wróciła bardzo zadowolona, niektórzy wręcz zakochali się w Pradze i obiecali sobie, że w przyszłości zwiędzą ją dokładniej. Jesteśmy bardzo wdzięczni za ufundowanie tak wspaniałej nagrody. Dzięki temu kilku uczniów naszej klasy po raz pierwszy było za granicą. Ze swej strony myślę, że wielu zastanowiło się nad tym, iż „opłaca się” uczyć, a także brać udział w konkursach, bo można wygrać. Niewątpliwie bliższa też stała im się fizyka jako nauka, a Albert Einstein jako wybitny fizyk.

Jeszcze raz w imieniu uczniów bardzo dziękuję.

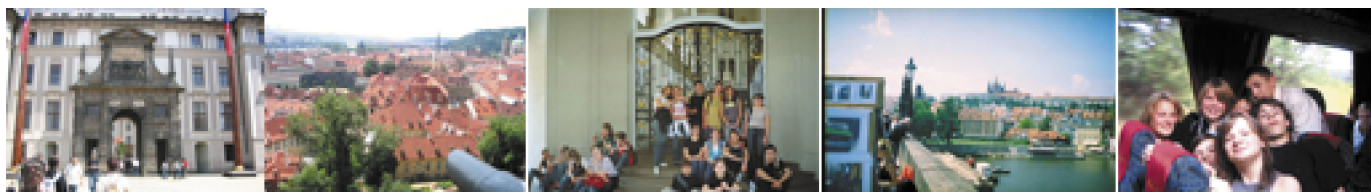
Anna Noak
wychowawca klasy III a

Dodajmy, że rozstrzygnięto również konkurs na przyszłoroczne hasło Dni Nauki:

Jeśli w głowie jakis luki, wpadnij dziś na Dni Nauki

którego autorką jest Agnieszka Oniszko. Zwycięzynie otrzymała w nagrodę rower.

aua

Z W Y C I Ę S K A K L A S A N A W Y C I E C Z C E W P R A D Z E

